

Modernizace a racionalizace technologických procesů při kontinuální výrobě šumivých vín

663.223-932.2

II. část

Ing. RUDOLF VOLDŘICH, CSc., České vinařské závody, Starý Plzenec,
Ing. MIROSLAV KAHLER, CSc., Výzkumný ústav pivovarský a sladařský, Praha,
Prof. Ing. GABRIELA BASAŘOVÁ, DrSc., Vysoká škola chemickotechnologická, Praha

3.3 Druhotná fermentace

Podle původní licence byly hlavní kvasné kolony staveny ze šesti kontinuálně zapojených tanků. Při kvašení se kvasinky postupně usazovaly a hromadily na dně nádob. Intenzivnější tvorba vyšších alkoholů, ovlivněná zvýšenou koncentrací kvasinek, a výraznější autolýza buněk působily negativně na chuf a vůni vína (tón po autolyzátech). Podle Áyrápää vzniká převážná část vyšších alkoholů při intracelulární syntéze aminokyselin [1]. Také kaly z kontinuální výroby měly oproti kalům z klasické výroby tmavší barvu a odlišnou vůni.

3.3.1 Autolýza kvasinek při hlavním kvasném procesu

Dynamiku dusíkatých látek při výrobě šumivých vín se zabývali Bergner a Wagner [2], kteří zjistili, že stejně jako při zkvašování moštů, dochází také při výrobě šumivých vín klasickým způsobem kvašení v lahvicích v prvních fázích druhotné fermentace k úbytku aminokyselin (tab. 1). Od 21. dne kvašení se začíná naopak koncentrace některých aminokyselin zvyšovat, např. lysinu, histidinu a prolinu.

Tabulka 1. Změny koncentrace aminokyselin a celkových rozpuštěných dusíkatých látek v šumivých vínech kvašených v lahvicích (podle Bergnera a Wagnera)

Aminokyseliny celkové rozpuštěné N-látky — [mg/100 ml]	Základní surovina	1. den po přidání kvasnic	2. den kvašení	3. den kvašení	21. den kvašení	po 6 měsících	po 13 měsících
alanin	2,78	0,97	0,94	0,78	0,76	1,40	3,18
arginin	3,82	2,43	2,44	2,35	2,37	3,04	3,38
kys. asparagová	2,82	0,48	0,52	0,34	0,38	0,80	1,88
valin	3,12	0,59	0,52	0,45	0,48	0,83	1,42
glycin	2,30	1,15	1,14	1,15	1,18	1,94	2,19
kys. glutamová	6,56	1,55	1,55	1,03	1,09	1,80	2,57
histidin	1,94	1,81	1,89	1,71	1,89	2,26	2,54
isoleucin + leucin	2,32	0,87	0,65	0,48	0,49	1,09	1,44
lysín	0,60	0,53	0,54	0,43	0,48	1,03	4,05
prolin	29,60	28,60	28,40	28,20	28,00	35,00	42,00
serin	1,50	0,31	0,35	0,34	0,37	0,65	0,98
threonin	0,74	0,54	0,70	0,60	0,62	0,58	0,57
tryptofan	1,48	1,28	1,33	1,41	1,65	1,44	1,48
fenylalanin	1,18	0,53	0,65	0,48	0,51	0,90	0,97
C e l k e m	60,74	41,44	41,62	39,73	40,25	52,54	68,61
Celkové rozpuštěné N-látky	85,50	78,59	77,10	76,63	70,83	80,55	83,77

Při sledování průběhu autolýzy kvasinek u klasické výroby jsme shodně s literaturou zjistili, že v prvních fázích kvasného procesu ubývá aminokyselin a ke konci kvašení jich opět přibývá (tab. 2). Koncentrační rozdíly aminokyselin a časový interval jejich opětovného nárůstu byly ovlivněny kvalitativním zastoupením dusíkatých látek v původním víně, teplotou kvašení a zejména pak typem uzávěru, který byl použit pro uzavření lahvi. V našem případě byly láhve uzavřeny polyethylenovými

zátkami, a proto se pravděpodobně projevil úbytek aminokyselin mnohem později. Autolýza kvasinek probíhala v důsledku pomalého pronikání kyslíku polethylenovými zátkami pozvolněji než při použití korkové zátky, po případě korunky.

Tabulka 2. Změny koncentrace aminokyselin a aminodusíku při výrobě šumivého vína klasickým způsobem v závodě Starý Plzenec

Amino-kyseliny [mg · l ⁻¹]	Základní surovina	14 dní po zakvašení	28 dní po zakvašení	3 měsíce po zakvašení	10 měsíce po zakvašení	28 měsíce po zakvašení
lysín	44,4	19,7	20,3	17,9	39,5	78,3
histidin	77,0	22,3	22,5	17,8	52,4	87,4
arginin	20,9	9,7	9,2	7,2	18,8	38,0
kys. asparagová	13,5	stopy	stopy			9,2
threonin	13,4	14,1	15,0	8,3	13,4	16,6
serin	glutamová	32,8	16,6	16,5	12,7	21,9
kys.	prolin	362,5	347,9	335,0	249,0	296,3
alanin	glycin	10,4	10,3	10,4	7,8	12,2
valin	31,3	16,5	17,9	12,6	22,0	51,3
tyrosin	11,8	14,9	16,7	12,3	10,8	20,4
methionin	6,0	stopy	stopy	stopy	stopy	6,1
isoleucin	5,3	1,6	1,3	1,7	2,6	8,7
leucin	22,7	3,2	3,6	3,7	7,6	28,7
fenyl-alanin	17,1	8,9	9,1	7,0	13,6	20,6
kys. γ-amino-nomáselná (HxW)	13,5	5,8	6,3	6,8	10,3	17,9
C e l k e m	(38,8)	(22,0)	(22,7)	(23,8)	(80,6)	(37,7)
Amino-dusík TNBS [mg l ⁻¹]	72,5	59,0	50,0	48,75	50,0	
C e l k e m	678,6	490,9	483,8	364,8	525,4	931,4

U kontinuální výroby na rozdíl od klasické metody (kvašení v lahvicích) nastával v počátečních fázích fermentace minimální pokles koncentrace aminokyselin. V prvních tancích kvasných kolon, kde především autolýzu mrtvé buňky, jsou vzniklé produkty autolýzy ihned asimilovány kvasinkami přítěkajícího zákvazu a využívány pro biochemické pochody (tab. 3). Obsah aminokyselin v základní surovině (678,6 mg · l⁻¹) se snížil na výtoku z kolony o 166,5 mg · l⁻¹. Naopak koncentrace 2-methylbutanolu a 3-methylbutanolu, metabolitů, které negativně ovlivňují jakost šumivého vína, se zvýšila z 91,1 mg · l⁻¹ na 135,0 mg · l⁻¹. Ke zhoršení jakosti finálního výrobku přispělo také snížení obsahu

Tabulka 3. Změny koncentrace aminokyselin při výrobě šumivého vína kontinuálním způsobem

Aminokyseliny [mg. l ⁻¹]	Základní surovina	Tank pro odkysličení	3. tank kvasné kolony	6. tank kvasné kolony
lysín	44,4	45,4	37,3	30,0
histidin	stopy		stopy	
arginin	77,0	73,2	27,7	15,7
kys.				
asparagová	20,9	22,6	16,6	15,2
threonin	13,5	13,6	11,1	9,7
serin	13,4	13,5	15,0	14,1
kys.				
glutamová	32,8	33,7	28,4	25,0
prolin	362,5	381,1	377,7	311,8
glycin	10,4	10,1	10,4	10,6
alanin	31,3	31,3	26,8	24,1
valin	11,8	12,5	10,9	9,6
methionin	6,0	5,7	3,0	3,1
isoleucin	5,3	5,2	4,0	3,4
leucin	22,7	23,8	17,7	15,2
tyrosin	17,1	18,4	18,1	13,9
fenylalanin	13,5	13,9	18,2	10,7
kys.				
γ-aminomáselná (HxW)	(38,8)	(39,9)	(34,7)	(28,9)
C e l k e m	678,6	704,0	616,9	512,1
Aminodusík THBS [mg/1000 ml]	72,5	86,25	73,75	53,75

alkoholů s vyšším bodem varu (zvláště 2-fenylethanolu), které, jak uvádí literatura, působí kladně na senzoriku vína.

Z kvasných kolon vytéká víno téměř čiré, bez kvasinek a ostatních kalících částic. To znamená, že v tankách se zadržuje veškerá hmota kvasinek a dalo by se předpokládat, že vlivem autolýzy buněk bude vysoký obsah aminokyselin ve víně. Podle analýz byla však konečná koncentrace aminokyselin u kontinuálního a klasického způsobu téměř na stejně úrovni. I když autolýza kvasinek v samém závěru fermentačního procesu je vyšší u klasické výroby, zůstává celková utilizace, autolýza a tvorba vyšších alkoholů při kontinuálním postupu intenzívnejší. Je to ovlivněno tím, že u klasické výroby je prakticky zkvašen veškerý cukr, takže nedochází již k tvorbě vyšších alkoholů, zatímco u kontinuálního postupu nastává autolýza buněk i zkvašování zbytkového cukru současně v poslední fázi kvašení.

Rozhodující pro posouzení kvality šumivých vín při použití různých technologií nejsou tedy absolutní hodnoty koncentrací aminokyselin a ostatních extraktivních látek, nýbrž variace jejich koncentračních změn při kvašení. Na kvalitu vína mají hlavní vliv rozdíly míry utilizace a exkrece aminokyselin kvasinkami a stupeň autolýzy od počátku až do konce celého technologického procesu.

U zkoumaných šumivých vín vyrobených oběma způsoby za použití jedné základní suroviny se hodnotila také jejich kvalita senzorickou analýzou. Vyšší počet bodů získalo víno vyrobené klasickým způsobem [18, 72], víno z kontinuální výroby obdrželo 17, 78 bodů.

3.4 Kontinuální systémy s vyplavováním a filtrací kvasinek

V návaznosti na studie zabývající se dynamikou du-

síkatých látek při klasické a kontinuální výrobě byla sestrojena pokusná kolona. Cílem pokusů na této koloně bylo dosáhnout homogenity substrátu a zabránění nadměrného hromadění kvasinek u dna tanků. V tankech byla zabudována míchadla, tok kvasné směsi se obrátil, přítok do horní a odtok ze spodní části nádoby a za kvasné tanky se zařadil filtr. V této pokusné koloně se vyzkoušel vliv sníženého počtu tanků, a to mimo šesti tanků bylo zapojeno pět tanků a v další části pokusů pouze dva tanky.

3.4.1 Pětistupňový kontinuální systém

Analýzy byly zaměřeny na látky, které zásadně ovlivňují charakteristiku a organoleptické vlastnosti vína. Kromě kvality a množství aminokyselin byly stanoveny koncentrace vyšších alkoholů, esterů, mastných kyselin, karbonylových látek a polyfenolů.

Aminokyseliny

Koncentrace aminokyselin klesla ve třetím tanku z původních 678,6 mg. l⁻¹ v základní surovině na 549,8 mg. l⁻¹ a v pátém tanku stoupala na 582,1 mg. l⁻¹. Dynamikou aminokyselin se pokusná kolona přiblížila dynamice aminokyselin při klasické výrobě.

Vyšší alkoholy

V souvislosti s dosaženou homogenitou substrátu se neusazovaly kvasinky na dně tanků a spolu s kvasnou směsí vytékaly z kolony na filtr. To se také projevilo snížením obsahu vyšších alkoholů, zvláště pak 2-methylbutanolu a 3-methylbutanolu, jejichž obsah se snížil v posledním pátém tanku za 158,4 mg. l⁻¹ na 93,2 mg v litru.

Esterы

Někteří sovětí autoři [3, 4] přikládají velkou důležitost esterů s vyšším bodem varu. Negativní vliv esterů s nižším bodem varu, zejména ethylacetátu, se projevuje při koncentracích nad 35 mg. l⁻¹. Z esterů s vyšším bodem varu byl při našich pokusech zaznamenán 3-methylbutyl-oktanoát a ethyl-2-fenylacetát. Při klasické výrobě byla jejich koncentrace 1,7 mg. l⁻¹ a 1,2 mg. l⁻¹ a na výtoku z posledního tanku pokusné kolony 0,57 mg. l⁻¹ a 0,51 mg. l⁻¹. Podstatně nižší obsah těchto esterů byl zjištěn ve víně z hlavní kvasné kolony (0,31 mg. l⁻¹ a 0,09 mg. l⁻¹).

Důležitý je také poměr celkových alkoholů k celkovým esterům. Podle literatury [5] má být tento poměr co nejnižší, neboť čím je nižší, tím má víno vyváženější aróma. Při kontinuální výrobě v hlavní kvasné koloně bylo dosaženo poměru 8,8 : 1; u klasické výroby 4,1 : 1 a u pokusné kolony 4,0 : 1.

Mastné kyseliny

Někteří autoři uvádějí [6], že kyselina oktanová a dekanová zlepšují buket vína. Koncentrací obou uvedených kyselin u vín z pokusné kolony (1,8 a 0,72 mg. l⁻¹) se blížila koncentraci těchto kyselin ve vínach z klasické výroby (2,7 a 0,44 mg. l⁻¹).

Karbonylové látky

Podstatnou část karbonylových látek tvoří nasycené aldehydy, které korespondují s alkoholy vznikajícími během kvašení. Určitý vliv na zvýšení obsahu těchto sloučenin má degradace aminokyselin Streckerovou reakcí katalyzovanou přítomností těžkých kovů [7]. Zejména se zvyšuje koncentrace 2-methylpropanalu a 3-methylbutanalu. Při našich zkouškách bylo zjištěno toto zvýšení ve všech případech, a to bez ohledu na použitou technologii.

Nasycené aldehydy, které mají v molekule více uhlíků než 12, jsou již nesnadno rozpustné, a proto prakticky neovlivňují chuf vína. Se stoupajícím počtem uhlíků zeslabuje se ostrá a štiplavá vůně prvních členů homologické řady a přechází na aromatické zabarvení vůně.

Z ketonů, které nejvíce ovlivňují jakost vína, jsou diacetyl a 2,3-pentandion. *Rodopulo* [3] poukazuje na určitou závislost mezi obsahem diacetylku v šumivém víně a jeho kvalitou. Došel k závěru, že koncentrace diacetylku do $0,8 \text{ mg} \cdot \text{l}^{-1}$ nemá prakticky negativní vliv na jakost vína. Koncentrace diacetylku při našich zkouškách byly vždy pod uvedenou hranicí.

Polyfenoly

Polyfenolové látky mají při výrobě šumivých vín závažný význam, a to jak pro vlastní technologický proces, tak i pro kvalitu výrobku. Vyšší koncentrace polyfenolů (nad $150 \text{ mg} \cdot \text{l}^{-1}$) jsou přičinou hrubé až nahořklé chuti vína. Kvalitní vína mají vysoký obsah jednoduchých polyfenolů. Zásadní význam pro obsah polyfenolů v základní surovině má zpracování hroznů. Nejnižší koncentrace těchto látek v moště obsahuje samotky a možný získaný lisováním při nízkých tlacích.

Při sledování dynamiky polyfenolů jsme zjistili, že se při kvašení vylučují úměrně s kaly. Proto koncentrace celkových polyfenolů má sestupnou tendenci. Při kontinuální výrobě jednoduché polyfenoly vyjádřené jako anthokyanogeny částečně polymerují v první fázi kvašení, takže index polymerace stoupá, zatímco v posledním tanku opět klesá. Nedosahuje však hodnoty výchozího indexu polymerace (IP výchozí — 4,07; IP konečný — 4,25). U klasické technologie se v první fázi kvašení vylučují polymerované látky společně s kaly, koncentrace jednoduchých polyfenolů se téměř nemění. Proto se index polymerace na rozdíl od kontinuálního kvašení snižuje (IP — 3,56). V prostřední fázi kvašení stoupá celkový obsah polyfenolů a zároveň se zvyšuje index polymerace. V závěru kvašení opět index polymerace klesá. Nejpříznivějších hodnot IP (2,66) a nejvyšších hodnot anthokyanogenů bylo dosaženo u kontinuálního systému s vyplavováním kvasinek.

3.4.2 Dvoustupňový kontinuální systém

Analytické a senzorické výsledky získané u vín z pokusné pětistupňové kolony prokázaly, že při použití tohoto systému trvá ještě poměrně dlouhý styk produktů autolýzy kvasinek s živými buňkami. Proto byl počet kvasných tanků snížen z pěti na dva [8]. Za kvasné tanky byly zařazeny tlakové nádoby, ve kterých ležela vína na kvasinkách určitou dobu. Koncentrace cukru v tirážní směsi se upravila na $25 \text{ g} \cdot \text{l}^{-1}$. Při jednoměsíčním ležení snížil se obsah aminokyselin z původních $1\,023 \text{ mg} \cdot \text{l}^{-1}$ v základní surovině na $798 \text{ mg} \cdot \text{l}^{-1}$. Koncentrace derivátů pentanolu byla $105 \text{ mg} \cdot \text{l}^{-1}$. Po tříměsíčním ležení se množství aminokyselin zvýšilo na $977 \text{ mg} \cdot \text{l}^{-1}$, zatímco deriváty pentanolu klesly na $48 \text{ mg} \cdot \text{l}^{-1}$. Tento průběh byl obdobný jako u klasické výroby. Senzorický charakter u těchto vín se výrazně zlepšil.

Na základě těchto výsledků bylo prokázáno, že je bezpodmínečně nutné při kontinuální výrobě oddělit proces autolýzy od vlastního kvašení. Po prověření uvedených výsledků v poloprovozním měřítku byl dvoustupňový kontinuální systém zaveden v provozních podmínkách.

4. ZÁVĚR

Z provedených pokusů vyplývá, že lze při kontinuálním kvašení vhodnou technologií ovlivnit průběh druhotné fermentace natolik, aby dynamika dusíkatých látek, aromatických a extraktivních sloučenin, které ovlivňují konečný charakter šumivého vína, probíhala prakticky na stejně úrovni jako při klasické výrobě.

5. LITERATURA

- [1] ÄYRÄPÄÄ T.: J. Inst. Bréw. 73, 1987, 17

- [2] BERGNER K. G., WAGNER H.: Mitt. Klosterneuburg 15, 1965, 181
- [3] RODUPULO A. K.: Biochimija šampanskogo proizvodstva, Pišč. prom. Moskva 1975
- [4] BRUSILOVSKIJ S. A., SARIŠVILI N. G.: Buletten izobretenij 25, 1974
- [5] MERŽANIAN A. A.: Moskovskij technologičeskij institut, Moskva 1962
- [6] MERŽANIAN A. A., ČANPALOVA N. P.: Izvestia vuzov. 5. 1972, 86
- [7] ROONEY L. W., SALEM A., JOHNSON J. A.: Cereal Chem. 44, 1967, 439
- [8] VOLDRICH R.: Kandidátská disertační práce, VŠCHT Praha 1980

Voldřich, R. - Kahler, M. - Basařová, G.: Modernizace a racionalizace technologických procesů při kontinuální výrobě šumivých vín. II. část. Kvas. prům., 29, 1983, č. 6, s. 135—137.

Při kontinuální výrobě šumivého vína je důležité udržet v jednotlivých stupních homogenní prostředí, aby se zabránilo usazování a hromadění kvasinek na dně tanků, a tím se omezilo nebezpečí nadměrné autolýzy buněk. Snížením počtu kvasných tanků v koloně se podařilo vyrobit šumivé víno stejného složení a senzorického charakteru jako u šumivého vína z klasické výroby.

Волдрих, Р., Калер, М., Басаржова Г.: Модернизация и рационализация технологических процессов при непрерывном производстве шампанских вин, 2-ая часть. Квас. пром. 29, 1983, № 6, стр. 135—137.

При непрерывном производстве шампанских вин важно соблюдение на отдельных стадиях гомогенной среды, чтобы предотвратить осаждение и накопление дрожжей на дне танков, и тем самым ограничить опасность избыточного автолиза клеток. При понижении количества бродильных танков в колонке удалось произвести шампанское вино того же состава и сенсорического характера, какими отличается шампанское вино классического производства.

Voldřich, R. - Kahler, M. - Basařová, G.: Modern Trends in Technologies of Continuous Champagne Wine Production. Part 2. Kvas. prům. 29, 1983, No. 6, p. 135—137.

During continuous Champagne wine production it is necessary to keep a homogeneity in the individual fermenter stages to avoid a sedimentation and accumulation of yeasts on the bottom of vessels. A decreased accumulation of yeasts on the bottom of vessels results in lower cell autolysis. Using lower number of fermenters in series, the Champagne wine produced had the same composition and sensoric characteristics as that produced in a classical procedure.

Voldřich, R. - Kahler, M. - Basařová, G.: Modernisierung und Rationalisierung der technologischen Prozesse bei der kontinuierlichen Schaumweinherstellung. II. Teil. Kvas. prům. 29, 1983, Nr. 6, S. 135—137.

Bei der kontinuierlichen Schaumweinherstellung ist von großer Wichtigkeit die Erhaltung des homogenen Milieus in den einzelnen Phasen, und zwar zur Verhütung des Absetzens und der Anhäufung der Hefen auf dem Boden der Tanks, wodurch die Gefahr der übermäßigen Autolyse der Zellen entsteht. Durch Verringerung der Zahl der Gärtanks in der Kolonne ist es gelungen, Schaumweine herzustellen, die in der Zusammensetzung und dem sensorischen Charakter das Niveau der Produkte des klassischen Produktionsverfahrens erreichten.